

heller ikke gjøre den ærede Ordfører tilpas, naar vi engang imellem faae Ros af ham, skjøndt dette jo ikke gaar saa ofte paa. Den ærede Ordfører bemærkede i sit første Foredrag: „Det er med fuld Anerkjendelse af det ærede Mindretals Udtalelser“ — det Mindretal, hvortil jeg har den Ære at høre — „i denne Henseende, at jeg udtryffeligt skal gjøre opmærksom paa, at det hedder i Betænkningen (se Tillæg B. Sp. 1663—66), at de Punkter, som det maa være af afgjørende Interesse at kjende Folkethingets Mening om, er en Række af Hovedpunkter ved Sagen, og som disse nævnes da og fremhæves Spørgsmaalet om Flaadens Udvikling, om Kjøbenhavn skal befæstes, eller Kjøbenhavn ikke skal befæstes, om denne Kjøbenhavnske Befæstning eller en anden Befæstning skulde være en saadan, som kunde modstaa en Besleiring, eller om det kun skulde være et Støttepunkt for Hæren, en Reduit; endvidere naturligtvis Spørgsmaalet om Bevillingens Størrelse og Maaden, hvorpaa den skulde tilveiebringes“. Det var med fuld Anerkjendelse fra Flertallets og Ordførerens Side, at denne vor Udtalelse om, at det var af afgjørende Interesse at kjende Folkethingets Mening om disse Spørgsmaal, blev fremsat, men desværre, Anerkjendelsen blev rent theoretisk. Nu, da vi bede og opfordre dem til dog at lade os høre Folkethingets Mening om disse Spørgsmaal, hvilket erkjendes at være af afgjørende Interesse — faae vi til Svar: Nei, disse Spørgsmaal maa ikke besvares. Den store Uenighed mellem Flertallet og os bestaar netop deri, at vi udtale som vor Opfattelse, at Udvalget har den Pligt at udtale sig om disse Spørgsmaal, hvorimod Flertallet siger: Nei, vi ville ikke udtale os derom, vi ville standse Sagen. Jeg erkjender, at vi, navnlig da vi ikke have faaet den Støtte hos det ærede Medlem fra Middeleftart (Monrad), som vi havde haabet at faae, aldeles ingen Udfigt have til at faae vort Forslag om Sagens Tilbagevisning til Udvalget vedtaget. Dette Forslag er altsaa kun en symbolisk Betegnelse af vor Uenighed med Flertallet paa dette Punkt og af vor Misbilligelse af, at Sagen standses, og at Flertallet indtager et rent negativt Standpunkt. Dernæst gaar den ærede Ordfører pludseligt, idet han nævnte den franske Talemaade: avoir le courage de son opinion, over til at rette det Spørgsmaal til mig om, hvorledes min Stilling da egentlig er overfor Forsvarssagen og Regjeringen. Jeg ser nu iøvrigt ikke, at jeg har nogen Forpligtelse til at udtale mig angaaende et saadant Spørgsmaal, men jeg skal og overfor den ærede Ordfører, ligesom jeg

har gjort det overfor saa mange Andre, gjerne for mit personlige Vedkommende udtale, at jeg er villig til at støtte enhver Regjerings Bestræbelse for at tilveiebringe en forstandig Forsvarsplan, aldeles uafhængigt af, om denne Regjering iøvrigt maatte have større eller mindre eller slet ingen politisk Sympathi hos mig. Jeg agter ogsaa at arbejde mod enhver Regjerings Bestræbelse for at gennemføre en Forsvarsplan, som jeg i dens Hovedtræk ikke finder rigtig; dette agter jeg at gjøre, uafhængigt af den politiske Stilling, og hvis der nogenstunde skulde opstaa en Kollision mellem Forsvarssagen og min Stilling til en Regjering, saa vil jeg ikke et Øieblik betænke mig paa at tage Parti for Forsvarssagen, fordi jeg anser det for at være den i Øieblikket for Landet allervigtigste Sag. Dersom der altsaa forelaa den Situation, at det var klart, at man kunde faae en Forsvarsplan, som jeg ansaa for rigtig, men at denne ikke kunde sættes igjennem, uden at den i Øieblikket tilstedeværende Regjering gik, saa vilde jeg være den Første til at tilraade denne Regjering at gaa; overfor den nuværende Regjering er jeg overbevist om, at jeg i et saadant Tilfælde vilde komme for silde; thi jeg tror, at den under en saadan Situation strax vilde tage Initiativet selv. Alt dette er jo imidlertid slet ikke det, der ligger for nu. Det, som de Herrer nu opfordre os til, og som altsaa nu skal afgjøres ved vor Afstemning, er, om man vil vedtage eller forkaste den Dagsorden, der er opstillet. Det, som de Herrer opfordre os til, er efter min Opfattelse det, at vi skulle anvende et Middel, som vi parlamentarisk i og for sig og af Hensyn til Konsekventerne finde urigtigt, nemlig at standse eller at udsætte Gjennemførelsen af en paatrængende Reform; de forlange, at vi skulle gjøre dette, blot for af et Udvalgs Flertal paa 9 Medlemmer at faae en Begjæring, der er udstedt paa et aldeles ubestemt Flertals Vegne her i Thinget, en Begjæring, paa hvilken Summens Størrelse, Summens Anvendelse og Summens Forsaldstid staa fuldstændig in blanco. Dette vil jeg for mit Vedkommende ikke være med til. Den ærede Ordfører vil iøvrigt vistnok kunne forstaa, at efter de Udtalelser, som igaar fremkom fra det ærede Medlem fra Kjøge (Hørup), er den Begjæring, som foreligger i Betænkningen, utvivlsomt ikke stegen i Værdi. Derfor det sidstnævnte ærede Medlem skal jeg ikke udtale mig; jeg ser ogsaa, at han ikke er tilstede. Han og jeg staa paa saa forskellige Standpunkter, at vi ikke kunne forstaa hinanden. Han kæmper mod en Militarisme, som Ingen til-